

tende udvalgsarbejde, er der faktisk tale om en væsentlig reducere af bestemmelser.

Endvidere er det mit indtryk, at brugerne måske får et mere overskueligt opslagsværk.

Jeg vil også gerne her tilkendegive, at arbejdet med lovforslagene er sket i meget tæt samarbejde med de berørte brancheorganisationer, der også har været stærkt medvirkende til, at der nu tages et stort skridt mod en bedre regulering af det finansielle område.

Som sagt viser det overordnede billede, at der er en positiv modtagelse hos de organisationer, som primært er brugere af den finansielle lovgivning.

Jeg har noteret mig bemærkningerne fra fru Marianne Jelved, og med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet skal vi nu have det igennem udvalget. Så må vi se, hvor stort et arbejde det bliver i udvalget. Vi skal selvfølgelig have belyst alle elementer ordentligt.

Så var der to meget konkrete spørgsmål fra hr. Frode Sørensen og fru Marianne Jelved om skærpelsen af solvensreglerne. Der kan jeg sige, at i det udvalg, der skal belyse mulighederne for at skabe en større frihed for den enkelte til at placere og forvalte pensionsopsparingen, overvejes det, hvorvidt andre kapitaltyper end egenkapital kan anvendes i solvensgrænsen. Både det eksisterende og det ændrede EF-direktiv giver mulighed herfor, men den mulighed har hidtil ikke været benyttet i den danske lovgivning.

Vi forventer, at det udvalgsarbejde er færdigt inden sommerferien. Jeg finder også, at de kommende solvensgrænser må ses i sammenhæng med udvalgets arbejde, og jeg vil hermed tilkendegive, at vi vil vente med at implementere EF-direktivet.

I forbindelse med Erhvervsudvalgets behandling af lovforslaget agter jeg derfor at stille et ændringsforslag, som imødekommer den kritik, jeg her har hørt af forslaget om lov om finansiel virksomhed, som genindfører sjettedelsreglen. Samtidig vil jeg i næste samling efter at have modtaget udvalgets rapport fremsætte forslag til ændring af loven, der implementerer EF-direktivet, som skal træde i kraft i 2004. Så det er altså en imødekommelse af den kritik, der er på det område.

Kl. 10.55

Der er også rejst andre tekniske spørgsmål, og der bliver selvfølgelig mulighed for at få alle de her spørgsmål besvaret. Det, der har været vigtigt for regeringen, er, at vi lever i en tid, hvor

produktgrænserne glider ind over hinanden i de enkelte institutioner, og at man også dér får en bedre mulighed for at regulere det.

Jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 12/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sven Buhrkall (V):

Som konsekvens af det tidligere lovforslag, L 176, vil realkreditloven blive erstattet af lov om finansiel virksomhed. Den særlige sikkerhed, der er knyttet til danske realkreditobligationer, taler imidlertid for, at selve produktet udskilles og markeres i en særlig lov, nemlig nærværende lov om realkreditloven og realkreditobligationer.

I lovforslaget understreges de høje sikkerhedskrav og de guldrandede danske statsobligationer. Både fra et samfundsmæssigt synspunkt og ud fra vilkårene for den enkelte låntager er det af stor betydning, at der fortsat eksisterer en høj grad af tillid til det danske realkreditsystem.

Hvad angår kommentarer til selve lovforslaget, vil jeg ikke berøre de dele, hvor der blot er tale om mindre justeringer, derimod vil jeg godt udtale mig positivt i forhold til den nyskabelse, at man kan tilbyde kunderne afdragsfrihed i op

til 10 år, således som det allerede er tilfældet for erhvervslåntagere.

Den øgede valgfrihed med hensyn til opsparingsform og struktur er et mål i sig selv. Det øger mulighederne for at tilpasse lånevilkårene til den enkelte låntagers behov.

På det reelle plan er der måske ikke tale om de store ændringer, idet man jo allerede i dag kan optage tillægslån. Forskellen er imidlertid, at faste lån er langt smidigere i deres anvendelse og ikke forbundet med de samme omkostninger for låntager.

Samtidig åbner liberaliseringen op for en ny produktudvikling og innovation til gavn for brugerne. En sådan produktudvikling vil dog tage tid, idet balanceprincippet fortsat skal overholdes.

Som afslutning hilser jeg med tilfredshed, at der fortsat kan foretages værdiansættelser i industri- og håndværksbygninger på basis af genskaffelsesprisen. Det har betydning for den regionale udvikling.

Venstre skal anbefale lovforslaget.

Frode Sørensen (S):

Det her lovforslag kunne i realiteten også have været indeholdt i det foregående, men ministeren har lyttet til branchen, som har et ønske om en særskilt lov om realkreditlån og realkreditobligationer, og det kan jeg sige at Socialdemokratiet kan støtte.

Filosofien er ligesom i L 176, at identiske ydelser skal behandles på samme måde, ligeegyldigt hvem der udbyder en bestemt ydelse. Regeringen har ønsket at tage hensyn til ønskerne om at behandle reglerne om realkreditlån i en særskilt lov for at understrege den særlige sikkerhed bag de danske realkreditobligationer – helt fornuftigt.

Så lancerer ministeren en nyhed, selv om den jo har været omtalt i pressen i nogen tid, nemlig at realkreditvirksomheder får lov til at udbyde afdragsfri lån til brug for ejerboliger og fritidshuse.

Socialdemokratiet vil i forbindelse med udvalgsarbejdet grundigt få analyseret såvel fordele som ulemper ved at have denne afdragsfrihed i indtil 10 år. Da lånet fortsat skal tilbagebetales over den samme løbetid, eksempelvis 30 år, vil der jo altså være tale om en ydelsesprofil, der stiller krav til god rådgivning.

Jeg ved måske ikke, om jeg er helt enig med Venstres ordfører, hr. Sven Buhrkall, når han siger, at det tilgodeser låntagers behov. Det kan

vel indimellem også være svært at tilgodese en økonomi, som måske ændrer sig i løbet af 10 år. Det tror jeg i hvert fald, men det er noget, vi skal have set på, og det vil i hvert fald stille meget store krav til en god rådgivning.

Kl. 10.40

For de unge vil afdragsfriheden selvfølgelig have den fordel, at der er flere penge disponible. Børnepasningen bliver måske lettere på den måde, og dyre forbrugslån kan undgås, så der kan altså godt ses fordele i det også.

Det kan også gå hen og blive et helt stort hit for den lidt mere gråskæggede generation, eksempelvis folk, som gennem tiderne ikke har haft mulighed for at foretage pensionsopsparring. De får måske muligheden for det via den her afdragsfrihed. Andre kan optage lån efter pensioneringen, udnytte afdragsfriheden og sikre sig lidt flere midler til den tredje alder. Der er altså mange hensigtsmæssigheder, måske oven i købet flere end ved de kendte nedsparingslån.

Vi skal også være opmærksom på ulemperne. Efter den afdragsfri periode stiger ydelserne mere, end de ville have gjort fra starten. Så der er altså ikke kun fordele i denne afdragsfrihed.

Ejendomsrådgiverne, Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet peger også på muligheden af, at husene kan stige i pris, specielt i visse områder. Og skulle huspriserne på den anden side set over en årrække holde sig i ro, ja, så kan det måske til sin tid være svært at sælge, og det kunne så være hæmmende for mobiliteten.

Vi ser frem til og vil medvirke til et grundigt analysearbejde i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Til sidst skal jeg lige nævne lidt om ejerpantebrev. Realkreditlån skal ydes mod såkaldt registreret pant. Ejerpantebrev må ikke benyttes som sikkerhed, for som det hedder i bemærkningerne, reduceres tinglysningsbøgernes oplysningsværdi derved.

Jeg synes faktisk, vi skal prøve at se på det forhold i forbindelse med udvalgsarbejdet. Lad os også her få belyst ulemper og fordele. Ejerpantebrev er ofte sådan en fleksibel sikkerhedsstilling, som kan genbruges. Og hvis den manglende accept af at bruge ejerpantebrev er et provenuproblem for regeringen, må vi jo prøve at se på det hen ad vejen.

Men som nævnt: Socialdemokratiet er positivt over for forslaget. Der er selvfølgelig noget, vi skal se på, ikke mindst med hensyn til afdragsfriheden, i det forestående udvalgsarbejde, men mon ikke det går alligevel.

Formanden:

Fru Colette Brix som ordfører.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti ønsker, at det skal være så nemt som muligt for den enkelte borger at finde rundt i lovjunglen. Derfor kan vi støtte et initiativ, der går i retning af regelforenkling. At man med forslaget til lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. samler alle lovene på området er helt i overensstemmelse med Dansk Folkepartis politik.

Realkreditobligationerne har en guldrandet status i Danmark, og det ønsker Dansk Folkeparti at de skal bevare. Derfor finder Dansk Folkeparti, det er vigtigt, at den nye lovstruktur fortsat særskiller loven om realkreditlån og -obligationer.

Dansk Folkeparti finder det hensigtsmæssigt, at låntagere i realkreditinstitutionerne tilbydes mange forskellige lånprofiler. Mulighederne skal være fleksible, så de kan tilpasses de mange behov, man som bruger kan have. Det føler vi de såkaldte afdragsfri lån, hvor man skubber afdragsprofilen foran sig, giver en mulighed for.

Det er yderst positivt, at denne låntype, der bl.a. muligvis vil rette sig mod ældre boligejere, der ønsker at nedspare, kan give ældre flere muligheder for at nedspare på en økonomisk fornuftig måde. Ligeledes vil låntypen kunne rette sig mod en familie, der f.eks. ønsker at gå på orlov i en periode og i denne periode ikke ønsker at afdrage med samme hastighed som før.

Nu har mange i den offentlige debat peget på problemerne, hvis denne nye låntype tilbydes førstegangskøbere. Argumentet er, at det vil være uforvarsomt at være med til at presse boligpriserne yderligere i vejret. Jeg har noteret mig, at realkreditinstitutionerne har været på banen og har sagt, at det muligvis slet ikke er førstegangskøbere, der vil benytte denne låntype.

Ligeledes ser vi i Dansk Folkeparti ikke noget argument for, at realkreditinstitutionerne skulle begynde at tilbyde helt forkerte låntyper til førstegangskøbere. Det ville ikke være klogt. Debatten har dog vist, at der er behov for professionel, meget professionel, rådgivning om de nye låntyper, og Dansk Folkeparti har noteret sig, at man i forbindelse med den nye lov vil regulere god skik m.v.

Derfor kan Dansk Folkeparti stemme for forslaget.

Formanden:

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Kl. 10.45

Lars Barfoed (KF):

Selv om vi netop har debatteret lov om finansiel virksomhed, hvor man samler den finansielle lovgivning i en fælles lov, er det sådan, som det også blev berørt under behandlingen af lov om finansiel virksomhed, at man har valgt fortsat at have en særlig lovgivning af realkreditprodukterne af hensyn til ratingen af realkreditinstitutionerne. Det vil stå mere synligt, hvordan vi har indrettet os med realkreditobligationerne i Danmark, når de er udskilt i en særlig lov. Om det så også på længere sigt er nødvendigt, kan vi diskutere, men jeg synes, det er fornuftigt, at vi i hvert fald foreløbig holder fast i, at realkreditprodukterne er reguleret i en særlig lov, som vi så behandler her.

Der er vel især to temaer, som er interessante i det lovforslag, der er lagt frem. Meget af det er jo ikke ændringer, men en fortsættelse af den hidtidige lovgivning omkring realkreditprodukterne, men det er klart, at spørgsmålet om en mulig afdragsfrihed for realkreditlån er en sag, som har vakt interesse, også i offentligheden.

Her vil jeg godt sige, at vi fra konservativ side altid hylder muligheder for at give forbrugerne flere valgmuligheder. Kan vi give kunderne i realkreditinstitutionerne mere valgfrihed, kan vi skabe flere muligheder for fleksible aftaler mellem realkreditinstitutionerne og deres kunder, uden at det går ud over realkreditobligationernes guldrandethed, så synes vi, det er fornuftigt.

Det afgørende er naturligvis, om en afdragsfrihed i op til en 10-årig periode vil indebære en risiko for, at pantets værdi forringes til mindre end lånet restværdi.

Ser man historisk på det, vil man så opdage, at prisudviklingen på ejendomsmarkedet altid over en 10-årig periode viser en stigning. Sådan viser historien at det er. Der kan selvfølgelig være enkelte ejendomme, som afviger på grund af helt særlige forhold. Historisk set er det ikke risikabelt at indføre afdragsfrihed over en 10-årig periode. Det vil være sådan, at obligations-ejerne er sikret, at deres pant fortsat kan indfries inden for ejendommens salgsmuligheder.

En anden problemstilling er værdiansættelsen af ejendomme, hvor der i lovforslaget lægges op til, at værdiansættelsen for visse ejendomme kan baseres på anskaffelsessummen eller genanskaffelsessummen afhængigt af, hvil-

ke ejendomme vi taler om, i stedet for det, der ellers er hovedreglen, nemlig markedsværdien.

Her er det så afbalanceret ved, at der bliver tale om at stille et højere kapitalkrav knyttet til disse lån, for så vidt angår den belåning, der ligger ud over lånegrænsen målt i forhold til ejendommens markedsværdi. Derved er der skabt en fornøden sikkerhed for, at værdiansættelsen altså kan ske for disse ejendomme baseret på anskaffelsessum eller genanskaffelsessum. Hensigten med det er naturligvis fortsat at sikre ikke mindst industriejendomme og håndværksejendomme en så optimal belåningsmulighed og så billig belåningsmulighed som overhovedet muligt af hensyn til disse virksomheders konkurrencekraft.

Det Konservative Folkeparti kan på denne baggrund støtte lovforslaget.

Formanden:

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Undskyld, hr. Frode Sørensen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu skal vi heller ikke gøre det så fredeligt igen. Det er jo sådan, at hr. Lars Barfoed og jeg har en fælles fortid, vi er godt nok endt lidt forskellige steder rent politisk.

Det, jeg bed mærke i, var hr. Barfoed, der sagde, at det er godt at give kunderne flere valgmuligheder, og det kan vi ikke være uenige i. Jeg vil egentlig godt lige høre hr. Lars Barfoeds kommentar til, om det ikke er væsentligt, at kunderne får en rådgivning, så de også, når de nu påtager sig en forpligtelse, som ændrer sig på en anden måde end den, vi kender nu, er sikre på, at de kommer ud af det. Jeg bed mærke i, at hr. Lars Barfoed sagde, at det var vigtigt at sikre obligationsejerne, men det er vel egentlig også vigtigt at sikre, at de, der køber en ejendom, har mulighed for at sælge den til sid tid.

Og så er vi, der kommer fra det jyske område, hvor ejendomspriserne er begyndt at falde, selvfølgelig meget glade for tilkendegivelsen fra hr. Lars Barfoed om, at han nu stiller en garanti for, at vores ejendomme stiger i værdi inden for de næste 10 år.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan høre på hr. Frode Sørensen, at man skal passe på med, hvad man siger fra Folketingets talerstol. Jeg tror nok, at jeg begrænsede mig til at hæfte mig ved, at historisk viser det sig, at der over en 10-årig periode altid er en positiv prisudvikling på ejendomsmarkedet. Det historiske grundlag skaber så en vis tryghed for, at det også i fremtiden vil udvikle sig på den måde, selv om det for enkelte ejendomme, som jeg også påpegede det, selvfølgelig kan afviges.

Med hensyn til afdragsfriheden er jeg fuldstændig enig med hr. Frode Sørensen i, at det stiller krav til en grundig rådgivning af kunderne. For selvfølgelig er der set ud fra en kundesyndsvinkel altid en større risiko ved, at man ikke får sparet op i sin ejendom i en 10-årig periode, og det skal man vurdere meget nøje. Det vil jo også betyde en højere afdragsbyrde på et senere tidspunkt og mindre friværdi i ejendommen, når den skal sælges på et tidspunkt. Hvis man ønsker at sælge den efter den periode, har man altså ikke nedbragt hovedstolen til en mindre restværdi. Derfor skal der rådgives grundigt om det.

Der er allerede i dag i de frivillige aftaler, der er indgået mellem Finansrådet og Forbrugerombudsmanden og mellem Realkreditrådet og Forbrugerombudsmanden tale om, at man skal rådgive kunderne grundigt på disse områder.

Nu skal økonomi- og erhvervsministeren fremlægge nogle bekendtgørelser om god skik i den finansielle sektor, og jeg vil da tro, at der også vil være en instruktion i disse bekendtgørelser til de finansielle virksomheder om, at man ikke mindst på dette område skal give kunderne en grundig vejledning. Men når vi taler om lovgivning om realkreditprodukterne, er det hensyn, der skal tages, jo realkreditobligationernes værdifasthed og guldrandethed, altså om der er en sikkerhed for obligationsejerne, hvis pantet skal indfries. Det er de hensyn, der tages i selve lovgivningen om produkterne.

Noget andet er så den kundeorienterede lovgivning, som er i lov om finansiel virksomhed, og de bekendtgørelser, som ministeren vil udstede om god skik. Og som sagt, dér skal det selvfølgelig sikres, at kunderne rådgives så godt som muligt.

I sidste ende er det godt, at kunderne får nogle valgmuligheder, fordi netop afdragsfriheden i visse situationer kan give kunderne mulighed

for en lavere ydelse i en periode, som de kan have gavn af.

Formanden:

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne indlede med at lykønske Realkreditrådet med, at det lykkedes at beholde en særlig realkreditlov om realkreditlån og -obligationer.

Der er ikke mange egentlige indholdsmæssige ændringer i det lovforslag, vi behandler her, L 177, bortset fra sagen om muligheden for afdragsfrie lån i en periode på 10 år. Det er et meget, meget stort brud på den tradition, der har været omkring finansiering af ejerboliger og fast ejendom i det hele taget for private. Den radikale folketingsgruppe er forbeholden, må jeg sige, over for den mulighed.

Afdragene er opsparing, og boligejerne kan være meget sårbare over for konjunkturændringer. Jeg er for så vidt enig med Det Konservative Folkepartis ordfører i beskrivelsen af, hvad historien kan berette om 10-årige perioder, men det er jo ikke så interessant for de mennesker, som ramler ind i en konkret ubehagelig situation, som der var mange boligejere der gjorde i anden halvdel af 1980'erne dels på grund af skatteændringer, dels på grund af en meget hård lavkonjunktur. Derfor synes jeg, der er grundlag for at dyrke problemstillingen noget under udvalgsarbejdet.

Jeg er fuldstændig klar over, at de konverteringsmuligheder, der allerede eksisterer, som jo er en liberalisering af boligejernes muligheder, som hr. Lars Barfoed efterlyser, og som jeg tror de fleste partier er enige i er et gode, jo også kan udskyde gældsafviklingen næsten i en uendelighed. Der er bare det at sige til det, at når man tager et tillægs lån eller konverterer, forudsætter det en revurdering af værdien i boligen.

Hr. Lars Barfoed gjorde meget detaljeret rede for, hvordan lovforslaget prøver at tage højde for problemstillingen, så jeg anerkender også, at man i lovforslaget forsøger at inddæmme, om man så må sige, den problemstilling.

Der var også bekymringer for år tilbage, da det blev muligt at bruge rentetilpasningslån. Man kan sige, det var en bekymring, som svarer lidt til den, jeg gør rede for her. Det er mit indtryk, at der i långivernes rådgivning er meget stor opmærksomhed om at give god rådgivning. Det kunne jo tale for, at man også har tillid til

den rådgivning fremover, når man indfører en afdragsfri låneperiode, men indtil nu har konjunkturerne jo også været med rentetilpasningslånene.

Kl. 10.55

Derfor må jeg sige, at da vi behandlede lovforslaget i Den Radikale folketingsgruppe, fik jeg ikke mandat til at sige ja til det her, men mandat til at stille mig åbent spørgende. Så det må afhænge af udvalgsbehandlingen, hvordan vi kan illustrere, at ændringerne er til at håndtere.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vores overordnede mål på boligområdet i Enhedslisten er dels selvfølgelig at sikre, at der er boliger nok, dels at sikre, at de boliger, der er, også er til at betale for almindelige mennesker. Jeg synes, at det er bemærkelsesværdigt, at regeringen med det her forslag gør en selvstændig indsats for at hæve boligpriserne. Det er nemlig en fuldstændig sikker konsekvens af forslaget om afdragsfrie lån til ejere af ejerboliger og fritidshuse.

Alle synes at være enige om, at en lavere månedlig ydelse vil føre til højere huspriser. Det betyder, at den frihed for huskøberne, som regeringen taler så meget om i forslaget, i løbet af få år vil blive en tvang for huskøbere, specielt selvfølgelig unge førstegangskøbere, til at benytte sig af denne finansieringsform. Det vil simpelt hen være nødvendigt for overhovedet at få råd til at købe en bolig.

Konsekvenserne af det er selvfølgelig ikke særlig behagelige for huskøberne. Efter den afdragsfrie periode skal der betales en væsentlig større ydelse i resten af lånets løbetid, og risikoen for at ende med ikke at kunne betale afdrag overhovedet og løbe ind i en tvangsauktion bliver så væsentlig større for dem, som ikke er i stand til at forudsige deres økonomiske situation meget nøjagtigt 10 år ud i fremtiden.

Folk, som rammes af skilsmisse, arbejdsløshed, sygdom m.v., vil altså blive ramt endnu hårdere, end de bliver i dag. Hertil kommer, at man ved at udskyde betalingen af afdrag vil komme til at betale en langt højere rente end ved normal betaling.

Forslaget vil for de enkelte huskøbere give mere fleksibilitet, men generelt set vil konse-

kvensen blive højere huspriser og meget dyrere lån. Det vil give realkreditinstitutterne og de ældre boligejere, som i de kommende år skal sælge deres boliger, øgede indtægter på de førstegangs-køberendes bekostning.

Det passer fint til regeringens sociale profil, men ikke til Enhedslistens, og derfor ønsker vi ikke at medvirke til det her forslag.

Formanden:

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg skal også nøjes med at beskæftige mig med den del af forslaget, som vedrører den nye låntype, og det er, fordi det faktisk er det, der gør, at vi ikke kan støtte det, sådan som det i hvert fald ser ud på nuværende tidspunkt. Vi mener, at der er så store ulemper ved den nye låntype, at det vejer den tunge ende nedad.

Hvad vil der ske, hvis en forventet lønstigning udebliver for en familie, der har benyttet de her lån? Det vil også medføre, at der vil være flere penge til forbrug. Det vil også medføre højere huspriser, idet det ofte er sådan, når man handler hus i dag, at man ikke kigger så meget på husets totale pris, men mere på, hvad den månedlige ydelse er, og derfor vil det være med til at presse huspriserne op. Man kan altså betale mere og derfor højere huspriser.

De, der vil få fordel af det her forslag og den nye låntype, vil være de eksisterende boligejere, og de har i forvejen fordelen ved de stigende huspriser, som har været ganske store de seneste åringer. Derfor mener vi faktisk ikke, at det vil være en fordel for børnefamilier, som skal etablere sig, for hvem det hen ad vejen var tænkt som en fordel.

Hvis der ikke sker væsentlige ændringer, kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte det her forslag.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Tak for den positive modtagelse, som forslaget har fået fra en række ordførere.

Sammen med lovforslaget om finansiel virksomhed er lovforslaget et vigtigt skridt i retning mod en forenklet struktur på det finansielle område, og lovforslaget fremhæver også, som flere ordførere har været inde på, de regler, der gør realkreditobligationerne særlig interessante for investorer.

Det er rigtigt, at det, der har skabt størst opmærksomhed under førstebehandlingen, men også i pressen, jo er muligheden for de afdragsfri lån til ejerboliger og fritidshuse i en periode på op til 10 år.

Regeringen synes, det er positivt, at den enkelte får bedre mulighed for at vælge et realkreditlån, der passer til vedkommendes aktuelle og forventede fremtidige indtægtsforhold. Det giver altså også større valgmuligheder med hensyn til, hvor vedkommende vil placere sin opsparing.

Forslaget om afdragsfri lån vil også give muligheder for nye produkter i realkreditinstitutterne, og vi ser da, at man også skærper konkurrencen med pengeinstitutterne, hvilket er en fordel for låntagerne. Eksempelvis vil boligejerne få mulighed for hurtigere at tilbagebetale andre dyre lån, f.eks. deres banklån.

Boligejere med en beskeden gæld i deres bolig vil kunne vælge at betale mere ind til en pensionsopsparing som erstatning for afdrag på realkreditlån, hvilket hr. Frode Sørensen også var inde på.

Der er andre elementer i det her forslag, hvor jeg synes, vi giver friheden, men det er rigtigt, at der også skal en god og en ordentlig rådgivning til. Jeg vil meget gerne understrege, at det er vigtigt, at låntagerne får den rigtige rådgivning, når de vælger et afdragsfrit lån, og det er også vigtigt, at låntagerne er opmærksomme på, at afdragsfri lån ikke gør boligfinansiering billigere.

Det giver altså mulighed for en lavere ydelse, fordi afdragene kan udskydes til et senere tidspunkt, og det kan jo bruges, hvis en familie ønsker, at en af forældrene går på orlov, eller hvis man vil have noget mere uddannelse eller lignende.

Det er altså et produkt, men jeg er enig med hr. Frode Sørensen i, at det er vigtigt med en god rådgivning, og jeg vil gerne i den forbindelse nævne, at der i den kommende bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder vil være regler om rådgivning af private.

I tillæg hertil vil jeg gerne i dag sige, at vi tager højde for, at der også udarbejdes en vejledning om krav til rådgivning i forbindelse med realkreditlån.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 12/3 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Formanden:**

Hr. Sven Buhrkall som ordfører.

Sven Buhrkall (V):

Jeg er overbevist om, at baggrunden for nærværende lovforslag er kendt, nemlig forsikringsselskabet Plus Forsikrings konkurs i november 2002, hvor selskabet som konsekvens ikke kunne leve op til sine forpligtelser. Det efterlod kunder og skadelidte i en situation, hvor de ikke kunne få udbetalt de erstatninger, som de var berettigede til i henhold til policen.

Nu gik det jo heldigvis anderledes, idet brancheforeningen Forsikring & Pension gik ind og friholdt de skadelidte, uden at organisationen naturligvis kunne have kendskab til indholdet af en fremtidig garantifond.

Selv om der er grund til at rose den aktive indsats, så viser det jo klart behovet for at få etableret en sådan garantiordning. Med lovforslaget sikres forbrugerne en øget retssikkerhed og en større tryghed, og det er elementer, som Venstre fuldt ud kan tilslutte sig.

Fonden skal dække erstatningskrav, som er opstået før en eventuel konkurs, og indtil 4 uger efter, at der er meddelt konkurs. Hertil kommer, at fonden dækker præmier, dog med en selvrisiko på 1.000 kr. pr. forsikringspolice.

Da fonden skal finansieres gennem en tilsvarende forhøjelse af præmierne – det bliver med

et beløb, der skønnes at udgøre et sted mellem 5 og 20 kr. pr. police – så er det jo vigtigt, at man får en rimelig balance imellem på den ene side erstatningens størrelse og på den anden side de her meromkostninger, begge dele af hensyn til forsikringskunderne. Samme hensyn gælder også de i lovforslaget fastsatte tidsfrister.

Derfor finder Venstre også, at den foreslåede selvrisiko på forsikringspræmien er rimelig, og at der, som tilfældet er, sikres en hurtig afklaring af selskabets latente risiko. Samtidig skal kunderne selvfølgelig have den fornødne tid til at finde alternative løsninger, og der skal tages hensyn til, at dele af skadesbehandlingen i særlige tilfælde, eksempelvis ved alvorlig personskade, kan tage lang tid.

Venstre kan varmt anbefale forslaget.

Kl. 11.05

Formanden:

Hr. Niels Sindal som ordfører.

Niels Sindal (S):

Siden 1904 er det sket to gange, at et forsikrings-selskab er krakket. Sidst skete det med Plus Forsikring sidste år, som vi lige har hørt. Der skal ikke være nogen tvivl om, at Socialdemokratiet også støtter en etablering af en garantifond fuldt og helhjertet.

Det, der skete sidste år, er det, der helst ikke skulle ske, og vi kan jo ikke vide, hvornår det sker igen. Derfor er diskussionen om fondens etablering måske væsentlig set i lidt længere perspektiv. Vi er også tilfredse med, at vi inddrager oprydningen efter Plus Forsikring. Der er allerede indarbejdet en del af høringsvarene i det endelige lovforslag, og det kan vi tilslutte os.

Som Venstre var inde på, er der en selvrisiko, og det er faktisk lidt af et springende punkt for os. Jeg har med ministeriets velvillighed fået udregnet, at hvis man halverede selvrisikoen, så taler man om et tillæg på op til 30-40 kr., og hvis der slet ikke var nogen selvrisiko, så kunne man måske regne sig frem til, at tillægget så maksimum var 40-50 kr.

Jeg tror, det er væsentligt under udvalgsarbejdet at drøfte selvrisikoens størrelse. Det viser sig allerede i høringssvar og kontakter til branchen, at der er flere holdninger til det her.

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at balancen mellem tillæg, og hvad man egentlig bliver garderet imod, er væsentlig. Men man kunne måske sammenligne, jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, med Stormflods-fonden, hvor man